

ще отъ Айтось, затова си наумихъ за васъ и право тукъ идимъ, защото си жива душа, нѣма да се оплакишъ, нѣма да се откажишъ. Туй е за такива хора работа, дѣто умѣятъ какъ да схванатъ *привърженици* и ги убявяватъ; затова ви прѣпорѣчваме бърза работа за скорото прѣуготовление, защото деньтъ за въстание е твърдѣ близо; нашитѣ села сж най-много укжени при другитѣ — изъ Бѣлгария. Нии трѣба вече да си отидемъ. Ако стане нужда за нѣкои наставления, ще оправяте писмата си чрѣзъ Божилъ Митювъ до насъ и ний чрѣзъ него ще ви извѣстяваме за всичко. Когато се опрѣдѣли деньтъ за въстанието, ще ви пратимъ въвода и знаме, както за тукъ ще се погрижи *централниятъ комитетъ*: тѣй и за Котелъ, Жеравна, Градецъ, Ичира, Нейково, Раково, Каябашъ и Ново село. „Пратеницитѣ се отправиха да се върнатъ въ Градецъ. Учителтъ и Желязко ги придружиха далечъ отъ селото до кладенецътъ изворъ отъ къмъ лозята и като се опрости-ха, заминаха единтъ за Градецъ, дѣто на утрината щеше да стане *главното сѣбрание*; но безъ да знаятъ какво се кроеше за тѣхъ. Подиръ сѣбрачието у къщата на Димитръ Кукумявковъ въ сѣщиятъ день, надвечеръ, Сава Андрѣевъ отиди на дюкянътъ на Василь Стоновъ (прѣименуванъ байното) и му раскри, че сж дошле пратеници отъ Сливенскійтъ комитетъ за да имъ съобщятъ да се готвятъ за въстание. — Кой сж дошле? попита байното. — Димитръ Кукумявковъ и Димитръ Сжбевъ, които донесаха писма отъ комитету и подпечалани съ печатъ. Сжщо и комитетски устава раздадахъ. Всѣкой отъ насъ се задлъжи, да извѣсти на своитѣ вѣрни да ся приготвятъ, че деньтъ за възстанието билъ твърдѣ близо. Затова ти извѣстявамъ да не казвашъ на всѣки единъ, а само които познавашъ за вѣрни, защото иначе